I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EY) N:o 2818/98, annettu 1 päivänä joulukuuta 1998, vähimmäisvarantojen soveltamisesta

(EKP/1998/15)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä ”perussääntö”) ja erityisesti sen 19.1 artiklan,

Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2531/98 ([1]),

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2532/98 ([2]),

sekä katsoo, että

perussäännön 19.1 artiklassa määrätään, että jos Euroopan keskuspankki (EKP) päättää edellyttää talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen (jäljempänä ”rahaliitto”) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneilta luottolaitoksilta vähimmäisvarantojen pitämistä, nämä varannot on pidettävä EKP:ssä ja rahaliittoon osallistuvissa kansallisissa keskuspankeissa (rahaliittoon osallistuvat KKP:t) olevilla tileillä; varantojen pitäminen rahaliittoon osallistuvissa kansallisissa keskuspankeissa olevilla tileillä katsotaan tarkoituksenmukaiseksi,

on täsmennettävä sääntöjä, jotka koskevat varantovelvoitteiden laskentaa ja ylläpitoa sekä tietojen antamista ja tarkistamista, jotta vähimmäisvarantojärjestelmä olisi tehokas,

maturiteetiltaan enintään kahden vuoden velkapapereiden ja rahamarkkinapapereiden luokkaan kuuluviin velkoihin sovellettavien vakiovähennysten tulee perustua luottolaitosten liikkeeseen laskemien ja muiden luottolaitosten, EKP:n sekä rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien hallussa olevien instrumenttien määrään suhteessa näiden liikkeeseen laskettujen instrumenttien avoinna olevaan kantaan euroalueen laajuisesti laskettuna, jotta pankkienväliset velat voidaan jättää varantopohjan ulkopuolelle,

([1]) EYVL L 318, 27.11.1998, s. 1
([2]) EYVL L 318, 27.11.1998, s. 4

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

— ”rahaliittoon osallistuvalla jäsenvaltiolla” EU:n jäsenvaltiota, joka on ottanut yhteisen rahan käyttöön perustamissopimuksen mukaisesti,

— ”rahaliittoon osallistuvalla kansallisella keskuspankilla” (rahaliittoon osallistuvalla KKP:lla) rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansallista keskuspankkia,

— ”laitoksella” rahaliittoon osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta yhteisöä, jolta EKP voi perussääntönsä 19.1 artiklan nojalla vaatia vähimmäisvarannon pitämistä,

— ”varantotilillä” laitoksen tiliä rahaliittoon osallistuvassa kansallisessa keskuspankissa; tilin saldo päivän päättyessä otetaan huomioon laitoksen varantovelvoitteen täyttymistä laskettaessa,

— ”varantovelvoitteella” laitosten velvollisuutta pitää vähimmäisvarantoja rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien varantotileillä,

— ”velvoiteprosentilla” jollekin tietylle varantopohjan erälle 4 artiklassa täsmennettyä prosenttiosuutta,

— ”pitoajanjaksolla” ajanjaksoa, jolta varantovelvoitteiden noudattaminen lasketaan ja jolloin vähimmäisvarantoja on pidettävä varantotileillä,

— ”päivän päättyessä lasketulla saldolla” saldoa sinä ajankohtana, jona Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) maksuvalmiusjärjestelmän mahdolliseen käyttöön liittyvät maksut ja kirjaukset on saatu päätökseen,

— ”KKP pankkipäivällä” mitä tahansa päivää, jona tietty rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki on avoinna EKPJ:n rahapoliittisten operaatioiden toteuttamista varten,

— ”jossakin maassa olevalla” luonnollista tai juridista henkilöä, joka on sijoittautunut mihin tahansa rahaliittoon osallistuvaan jäsenvaltioon siinä merkityksessä kuin tarkoitetaan Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98 ([1]) 23. marraskuuta 1998 1 artiklan 4 kohdassa,

— ”tervehdyttämismenettelyllä” toimenpiteitä, joilla on tarkoitus säilyttää tai palauttaa jonkin laitoksen rahoitusasema ja jotka saattavat vaikuttaa kolmansien osapuolten olemassa oleviin oikeuksiin; mukaan luetaan toimenpiteet, joihin liittyy maksujen lykkäämismahdollisuus, voimaansaattamisten keskeyttäminen tai vaateiden vähentäminen,

— ”selvitystilamenettelyllä” laitosta koskevaa kollektiivista menettelyä, joka välttämättä edellyttää rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion oikeudellisten viranomaisten tai muun toimivaltaisen viranomaisen puuttumista asiaan varojen realisoimiseksi näiden viranomaisten valvonnassa, mukaan lukien oikeusasteet, joissa oikeudenkäynti päätetään akordilla tai muulla vastaavalla toimenpiteellä.

2 artikla

Varantovelvoitteen alaiset laitokset

1. Varantovelvoitteita sovelletaan seuraaviin laitosryhmiin:

a) neuvoston direktiivin 77/780/ETY ([2]) 1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti määritellyt muut luottolaitokset kuin rahaliittoon osallistuvat kansalliset keskuspankit,

b) neuvoston direktiivin 77/780/ETY 1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti määriteltyjen muiden luottolaitosten kuin rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien sivukonttorit; näihin kuuluvat luottolaitosten sivukonttorit, joiden kotipaikka tai hallinnollinen päätoimipaikka ei ole rahaliittoon osallistuvassa jäsenvaltiossa.

Varantovelvoitteet eivät koske sellaisten rahaliittoon osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten sivukonttoreita, jotka sijaitsevat rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden ulkopuolella.

2. EKP voi syrjintää harjoittamatta vapauttaa seuraavat laitokset varantovelvoitteista:

a) laitokset, jotka ovat selvitystila- tai tervehdyttämismenettelyn kohteena;

b) laitokset, joiden tapauksessa EKPJ:n vähimmäisvarantojärjestelmän tarkoitus ei toteutuisi varantovelvoitteiden asettamisella; vapauttamispäätöksiä tehdessään EKP ottaa huomioon ainakin yhden seuraavista kriteereistä:

i) laitoksen toiminnoilla on jokin erityistarkoitus;

ii) laitos ei harjoita aktiivista pankkitoimintaa kilpaillen muiden luottolaitosten kanssa;

iii) kaikki luottolaitoksen talletukset on osoitettu alueellista ja/tai kansainvälistä kehitysapua palveleviin tarkoituksiin.

3. EKP julkaisee listan varantovelvoitteen alaisista laitoksista. Samoin se julkaisee listan myös niistä laitoksista, jotka on vapautettu varantovelvoitteesta muista syistä kuin tervehdyttämismenettelyn vuoksi. Laitokset voivat käyttää näitä listoja todetakseen, onko niillä velkoja toiselle varantovelvoitteen alaiselle laitokselle. Näiden listojen perusteella ei kuitenkaan voida todeta, ovatko laitokset varantovelvoitteen alaisia tämän 2 artiklan mukaisesti.

3 artikla

Varantopohja

1. Laitoksen varantopohjaan kuuluvat seuraavat velat (Euroopan keskuspankin raha- ja pankkitilastointia koskevan tiedonkeruun mukaisesti; tiedonkeruusta säädetään rahalaitossektorin konsolidoidusta taseesta 1. joulukuuta 1998 annetussa EKP:n asetuksessa (EY) N:o 2819/98, (EKP/1998/16) ([3]), jotka johtuvat varainhankinnasta:

a) talletukset;

b) liikkeeseen lasketut velkapaperit;

c) rahamarkkinapaperit.

2. Seuraavia velkoja ei sisällytetä varantopohjaan:

Velat muulle laitokselle, jota ei ole merkitty EKPJ:n vähimmäisvarantojärjestelmästä vapautettujen laitosten listaan 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja velat EKP:lle tai rahaliittoon osallistuvalle kansalliselle keskuspankille. Tämän säännöksen soveltamiseksi laitoksen tulee voida näyttää toteen asianomaiselle rahaliittoon osallistuvalle kansalliselle keskuspankille niiden velkojen todellinen määrä, jotka sillä on muulle laitokselle, jota ei ole merkitty EKPJ:n vähimmäisvarantojärjestelmästä vapautettujen laitosten listaan, ja EKP:lle tai rahaliittoon osallistuvalle kansalliselle keskuspankille, jotta nämä velat voidaan jättää varantopohjan ulkopuolelle. Ellei tällaista näyttöä pystytä esittämään maturiteetiltaan enintään kahden vuoden velkapapereista, laitos voi tehdä maturiteetiltaan enintään kahden vuoden velkapapereidensa avoinna olevasta kannasta vakiovähennyksen varantopohjan laskemiseksi. Ellei rahamarkkinapapereista pystytä esittämään vastaavaa näyttöä, laitos voi tehdä rahamarkkinapapereidensa avoinna olevasta kannasta vakiovähennyksen varantopohjan laskemiseksi. EKP julkaisee vakiovähennysten määrän samalla tavoin kuin 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun listan.

([1]) EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8
([2]) EYVL L 322, 17.12.1977, s. 30
([3]) Ks. tämän virallisen lehden sivu 7

3. Laitoksen tulee laskea tietyn pitoajanjakson varantopohja niiden viimeisten tietojen perusteella, jotka sen on ilmoitettava asianomaiselle rahaliittoon osallistuvalle kansalliselle keskuspankille ennen pitoajanjakson alkua EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevan tiedonkeruun mukaisesti; tiedonkeruusta säädetään asetuksessa (EY) N:o 2819/98.

4 artikla

Velvoiteprosentit

1. Seuraaviin velkaeriin sovelletaan velvoiteprosenttia 0 (EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevan tiedonkeruun mukaisesti; tiedonkeruusta säädetään EKP:n asetuksessa (EY) N:o 2819/98):

a) yli 2 vuoden määräaikaistalletukset;

b) talletukset, joiden irtisanomisaika on yli 2 vuotta;

c) repomyynnit;

d) yli 2 vuoden velkapaperit.

2. Kaikkiin muihin varantopohjaan sisältyviin velkoihin sovelletaan 2,0 prosentin velvoitetta.

5 artikla

Varantovelvoitteen laskeminen

1. Kunkin laitoksen vähimmäisvarantovelvoitteen määrä tiettynä pitoajanjaksona lasketaan soveltamalla varantopohjan kuhunkin erään tälle ajanjaksolle määriteltyjä velvoiteprosentteja, kuten 4 artiklassa on esitetty.

2. Kullekin laitokselle myönnetään 100 000 euron suuruinen vähennys varantovelvoitteen määrästä, jollei 11 artiklasta muuta johdu.

6 artikla

Varantotalletukset

1. Laitoksen tulee pitää vähimmäisvarantojaan yhdellä tai useammalla varantotilillä kunkin sellaisen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansallisessa keskuspankissa, jossa laitoksella on toimipaikka. Varannon määrä lasketaan sen varantopohjan mukaan, joka laitoksella kussakin jäsenvaltiossa on. Varantotilit ovat euromääräisiä. Laitosten selvitystilejä rahaliittoon osallistuvissa kansallisissa keskuspankeissa voidaan käyttää varantotileinä.

2. Laitos on täyttänyt varantovelvoitteensa, jos sen varantotilien pitoajanjakson kattava keskimääräinen saldo päivän päättyessä on vähintään yhtä suuri kuin kyseiselle pitoajanjaksolle 5 artiklan mukaisesti määritelty määrä.

3. Jos laitoksella on jäsenvaltiossa useampi kuin yksi toimipaikka, laitoksen kotipaikka tai hallinnollinen päätoimipaikka — mikäli se sijaitsee kyseisessä jäsenvaltiossa — vastaa laitoksen varantovelvoitteen täyttämisestä. Jollei laitoksella ole kotipaikkaa eikä hallinnollista päätoimipaikkaa kyseisessä jäsenvaltiossa, sen tulee nimetä tässä jäsenvaltiossa sijaitseva sivukonttori, joka vastaa laitoksen varantovelvoitteen täyttämisestä. Kaikki näiden toimipaikkojen varantotalletukset lasketaan yhteen laitoksen tässä jäsenvaltiossa olevan kokonaisvarantovelvoitteen täyttämiseksi.

7 artikla

Pitoajanjakso

Pitoajanjakso on yksi kuukausi. Se alkaa kunkin kuukauden kahdentenakymmenentenäneljäntenä kalenteripäivänä ja päättyy seuraavan kuukauden kahdentenakymmenentenäkolmantena kalenteripäivänä.

8 artikla

Varantotalletusten korollisuus

1. Vähimmäisvarantotalletuksille maksetaan korkoa, joka on EKPJ:n perusrahoitusoperaatioiden (kalenteripäivien määrällä painotettu) keskimääräinen korko pitoajanjakson aikana seuraavan kaavan mukaan:

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot \sum_{i=1}^{n} \frac{MRi}{n_t \cdot 100}}{360}$$

Tässä

R_t = vähimmäisvarantotalletukselle maksettava korko pitoajanjaksolta t

H_t = pitoajanjakson t vähimmäisvarantotalletuksen määrä

n_t = kalenteripäivien lukumäärä pitoajanjakson t aikana

i = pitoajanjakson t i :s kalenteripäivä

MRi = *tuoreimman sellaisen perusrahoitusoperaation marginaalikorko, joka kattaa kalenteripäivän i.*

2. Korko maksetaan toisena KKP-pankkipäivänä sen pitoajanjakson päättymisestä, jonka aikana korko kertyi.

9 artikla

Tarkistusvelvollisuus

Rahaliittoon osallistuvilla kansallisilla keskuspankeilla on oikeus tarkistaa niiden tietojen paikkansapitävyys ja laatu, jotka laitokset toimittavat osoittaakseen varantovelvoitteen täyttämisen Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista annetun asetuksen (EY) N:o 2531/98 6 artiklan mukaisesti; tämä ei voi kuitenkaan rajoittaa EKP:n oikeutta käyttää itse tätä oikeutta.

10 artikla

Vähimmäisvarantojen pitäminen välillisesti välittäjän kautta

1. Laitos voi anoa lupaa pitää kaikkia vähimmäisvarantojaan välillisesti samassa jäsenvaltiossa olevan välittäjän kautta. Välittäjä on varantovelvoitteen alainen laitos, joka normaalistikin hoitaa vähimmäisvarantojen pidon lisäksi osan sen laitoksen hallinnosta (esim. treasury-toiminto), jonka välittäjänä se toimii.

2. Lupahakemus osoitetaan sen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, johon hakemuksen esittäjä on sijoittautunut. Hakemukseen tulee liittää jäljennös välittäjän ja hakijan välisestä sopimuksesta, jossa kumpikin osapuoli antaa järjestelyä koskevan suostumuksensa. Sopimuksessa on myös täsmennettävä, haluaako hakemuksen esittävä laitos käyttää EKPJ:n maksuvalmiusjärjestelmää ja osallistua sen avomarkkinaoperaatioihin. Sopimuksen irtisanomisajan tulee olla vähintään 12 kuukautta. Jos nämä ehdot täyttyvät rahaliittoon osallistuvat kansalliset keskuspankit voivat myöntää luvan siksi ajaksi, jona tämä osapuolten välinen sopimus on voimassa, jollei tämän artiklan 4 kohdan säännöksistä muuta johdu. Lupa tulee voimaan luvan myöntämistä seuraavan ensimmäisen pitoajanjakson alusta lukien.

3. Välittäjän tulee pitää näitä vähimmäisvarantoja EKPJ:n vähimmäisvarantojärjestelmän yleisten ehtojen mukaisesti. Varantovelvoitteiden noudattamisesta ovat vastuussa sekä välittäjä että laitokset, joiden puolesta välittäjä toimii. Jollei varantovelvoitteita noudateta, EKP voi määrätä käytettävissä olevia seuraamuksia välittäjälle ja laitokselle, jonka puolesta se toimii välittäjänä, tai kummallekin laiminlyönnin syistä riippuen.

4. EKP tai asianomainen rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki voi milloin tahansa peruuttaa luvan pitää vähimmäisvarantoja välillisesti seuraavista syistä: jos itse välittäjä tai laitos, joka pitää varantojaan välillisesti välittäjän kautta, ei täytä EKPJ:n vähimmäisvarantojärjestelmän mukaisia velvoitteitaan, jos tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa täsmennetyt varantojen välillistä hallussapitoa koskevat ehdot eivät enää täyty, tai välittäjään liittyvistä valvonnallisista syistä. Jos lupa peruutetaan välittäjään liittyvistä valvonnallisista syistä, peruutus voi tulla voimaan välittömästi. Jollei tämän artiklan 5 kohdasta muuta johdu, luvan peruuttaminen muista syistä tulee voimaan meneillään olevan pitoajanjakson päättyessä. Välittäjä tai laitos, joka pitää varantojaan välittäjän välityksellä, voi milloin tahansa pyytää luvan peruuttamista. Luvan peruuttamisen voimaantulo edellyttää ennakkoilmoitusta asianomaiselta osallistuvalta kansalliselta keskuspankilta.

5. Välittäjälle itselleen ja laitokselle, joka pitää vähimmäisvarantojaan välittäjän välityksellä, ilmoitetaan muista kuin valvonnallisista syistä johtuvista luvan peruuttamisesta vähintään viisi työpäivää ennen sen pitoajanjakson päättymistä, jonka aikana luvan myöntäminen päättyy.

6. Välittäjä antaa varantopohjaa koskevat tiedot riittävän yksityiskohtaisesti, jotta EKP voi tarkistaa niiden paikkansapitävyyden ja laadun. Tämä ei kuitenkaan rajoita sen laitoksen tilastointiin liittyviä yksittäisiä tiedonantovelvoitteita, joka pitää vähimmäisvarantojaan välittäjän välityksellä, jollei 9 artiklan säännöksistä muuta johdu. Välittäjä laskee myös itseään ja kutakin sellaista laitosta koskevat vastaavat varantovelvoitteet ja varantotalletukset, jonka puolesta se toimii välittäjänä. Nämä tiedot toimitetaan sille rahaliittoon osallistuville kansalliselle keskuspankille, jossa vähimmäisvarantoja pidetään. Välittäjä toimittaa nämä varantopohjaa koskevat tiedot yhtä usein ja samalla aikataululla kuin EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevassa tiedonkeruussa; tiedonkeruusta säädetään EKP:n asetuksessa (EY) N:o 2819/98.

11 artikla

Varantotalletusten konsolidoitu käsittely

Laitosten, jotka saavat antaa tilastotietoja konsolidoidusti yhtenä ryhmänä (EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevan tiedonkeruun mukaisesti; tiedonkeruusta säädetään EKP:n asetuksessa (EY) N:o 2819/98), on noudattaen 10 artiklan säännöksiä pidettävä vähimmäisvarantoja yhden sellaisen ryhmän laitoksen välityksellä, joka toimii yksinomaan näiden laitosten välittäjänä. Ryhmän välittäjänä toimiva laitos voi anoa EKP:Itä vapautusta 10 artiklan 6 kohdan säännöksistä. Jos EKP hyväksyy tämän anomuksen, ainoastaan koko ryhmä on oikeutettu saamaan 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vähennyksen.

12 artikla

KKP-pankkipäivät

Jos yksi tai useampi rahaliittoon osallistuvan kansallisen keskuspankin konttori on suljettuna KKP-pankkipäivänä paikallisten tai alueellisten vapaapäivien vuoksi, asianomaisen rahaliittoon osallistuvan kansallisen keskuspankin on tiedotettava laitoksille etukäteen niistä järjestelyistä, joita tullaan soveltamaan näitä konttoreita koskevissa transaktioissa.

13 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Ensimmäinen pitoajanjakso alkaa 1 päivänä tammikuuta 1999 ja päättyy 23 päivänä helmikuuta 1999.

2. Laitoksen ensimmäisen pitoajanjakson varantopohja määritellään sen 1 päivältä tammikuuta 1999 olevan taseen erien perusteella, joista on annettu tiedot rahaliittoon osallistuville kansallisille keskuspankeille EKP:n raha- ja pankkitilastointiin liittyvän tiedonkeruun mukaisesti; tiedonkeruusta säädetään EKP:n asetuksessa (EY) N:o 2819/98.

14 artikla

Tähän asetukseen tehtävät muutokset

Tähän asetukseen tehtävät muutokset tulevat voimaan ainoastaan täyden pitoajanjakson osalta, ja muutoksista tulee ilmoittaa ennen pitoajanjakson alkamista.

15 artikla

Viimeinen määräys

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Tehty Frankfurt am Mainissa 1 päivänä joulukuuta 1998.

EKP:n neuvoston puolesta

Willem F. DUISENBERG

Puheenjohtaja